

Publicerad 2016-03-07 19:05 av Lena Själsöga Keijser

så - gärna

taken med runda pannvalv

höljer fönsters

välvda

glasmosaiker

frukter doftar mognad i korgar vävda av bast

det skrivna

rullar mannen

med fingrar fyllda av längtan

lägger det i flaskans

jadegröna

hölje

korkträdet försluter

mannen
kastar flaskan i havet

husbårder
kantar
kanaler

broars diadem speglar vattenandning
gondoler med sångers närvarostämmor

en ros följer strömmen
landar vid den gångna trappan

hennes ansikte
en stelnad mask

munnen täckt med smälta rubiner
tankarna utsläppta flyter ned över rygg

han beundrar
hennes vita siden
bädden av ensamhet

bäddad med skymningslakan

bär drömmar
in i havets källa

kan jag
röra vid bergen
vid havet
dyka in i lagunens öga
möta bevararens stämman,
kan jag leva liv

så gärna bär hon vilja till vandringar
viljevandringar med hjärtats toner
in i mötesvandringar

förlamade blickar hennes händer ut
genom fönster immade av damm
av moln av smuts

ögonen sluter hon för att se
bilderna vilka stiger fram ur minnesskogen

bilder av det träd vilket planterades
i lunden av den med seende händer

med seende ögon

den vilken vattnar det spirande
med vatten ur källan
ur en kanna av silverljus

bakom
hennes slutna drömvingar
kan hon uppleva hur jordbädden
månjorden runt henne värms
hur soldroppar når in samt kittlar henne

i varje soldroppe träder
himlarnas färder in

hon upplever hur sirliga
ännu spröda rötter sträcker sig in i månjorden
hur grodden spirar

hur hon sträcker sig upp, nu
ser hon trädet, hon upplever trädets vilja

runt sig står skålar med pulver
pigment,
hon håller vatten ur källan
ur en kanna av silverljus

i skirt ljus ser hon hur kannan sträcks till henne
med en viskning; bevara den väl

hon rör i skålarna med färg
bin droppar nektar däri

hon rör tills färgen är i mognad
hon doppar penseln i ett av färgkrusen

nu målar hon med drömvingar
med hjärtats toner

möten

skådar
in i präriens vidder
trasselnystan rullar runt, runt,
klättrar upp
in i de röda bergen, blir,
blir

bergsrosor omfamnande
de röda klippornas vita stamblad

träden, sagoträden
i kristallskogarnas följen
rör vid ögons portar

pupiller vita bjuder in
den vilsna nattsömnens
bedjande stämma

vitgnistrande molnträd rör vid skirblå
strålendes skönhet

tystnadens vita fågel
omfamnar i vördnad skönheten

rör vid det slutna

pilen i bågen

tänder

milans glödbädd

isrök

omfamnar fotblad

sol i vinterdal

rör vid nattens vita rörelse

kristallblad släpps fria

in i luftvingar

ögon

strålar klara

kinder blossar röda

vinterdalsfolk tonar in stigar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten